

er ikke Kritikken her i Dag, der har bragt mig dertil. Kritikken har ikke haft den fjerneste Indflydelse paa min Opfattelse, saa det ærede Medlem kunde godt have sparet sin Kritik. Det ærede Medlem har jo i Virkeligheden heller ikke kritiseret, han har udtalt Betænkelighed. Han var bange for noget, han ikke havde fuld Oversigt over, og det er ganske naturligt, men nogen egentlig Kritik har det ærede Medlem ikke fremført og kan ikke fremføre. Det ærede Medlem forsøgte at referere mine Udtalelser med Hensyn til Generalkonsulatet og fandt, at disse Udtalelser vare ganske vilde. Jeg henviser til, hvad jeg i saa Henseende har sagt. Det Referat, han gav, var ganske vildt, det skal jeg villigt erkende. Men netop fordi Referatet var vildt, finder jeg ingen Anledning til yderligere at imødegaa det.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Jeg forstaaer meget vel det ærede Medlem fra Ribes (Brorsen) og det ærede Medlem fra Søbys (Pinstrup) Betænkeligheder ved det Ændringsforslag, der er stillet om Nedlæggelse af Stillingen som Veterinærkonsulent i Hamborg; navnlig kunde jeg forstaa dem, hvis det var Forudsætningen, at der nu var truffet en permanent Ordning, som skulde gælde ud i Fremtiden. Men saaledes opfatter jeg det ikke. Tværtimod, jeg betragter det som en Ordning indtil videre, og det forekommer mig, at jeg udtrykkelig, da jeg første Gang havde Ordet, reserverede ikke alene min egen, men ogsaa Udvalgets Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg kunde vel tænke mig, at Udviklingen vilde forme sig saadan, at det tyske Marked blev mere let tilgængeligt, end det er i Øjeblikket, og at det kunde blive nødvendigt atter at have en Repræsentant paa den paagældende Plads, og jeg udtalte endvidere som en bestemt Forudsætning, at hvis Landbrugsorganisationerne maatte kræve noget saadant, vilde man fra Landbrugsministeriets og dette Tings Side være villig til at vende tilbage til den gamle Ordning. Det udtalte jeg som en afgjort og bestemt Forudsætning baade fra min egen og fra Udvalgets Side. Og jeg udtalte endvidere som en Forudsætning, at hvis det skulde ske, maatte Rudolf Schou afgive noget af den Lønforhøjelse, han nu faar i Anledning af, at han skal overtage et forøget Arbejde. Alle disse Forudsætninger har Landbrugsministeren tiltraadt, og for saa vidt synes jeg, Sagen ligger aaben og klar og er i Orden. Jeg er ganske enig

med det ærede Medlem fra Sæby i, at det, det gælder om, er i og for sig ikke at faa en Mand sendt derned, men at faa den rette Mand. Det vil jeg meget stærkt betone. Have vi den rette Mand, og ønskes det fra Landbrugsorganisationernes Side, at han skal sendes derned, saa er jeg ganske overbevist om, at han vil blive sendt derned. Det vil ikke møde nogen Modstand hverken her eller hos Landbrugsministeren, det har jeg tilstrækkelig klart udtalt. Men den rette Mand maa vi have. Jeg har talt med adskillige, som jeg mener have Kendskab til disse Forhold, og jeg er noget tvivlende med Hensyn til, om den rette Mand er at finde i dette Øjeblik, eller om han, hvis han eksisterer, er at formaa til at tage derned.

Med Hensyn til Konsulent Arup, kan det vel nok siges, at Forholdet har været det, at man i mange Aar ikke har set synderlige Frugter af den Virksomhed, han har udfoldet i Hamborg. Men jeg vil slet ikke have det udtalt som en Forklejnelse af Arup. Jeg tror tværtimod, det er Forholdene, der have ført det med sig, naar vi ingen Frugter have set af hans Virksomhed.

Jeg ønsker til Slutning at betone, navnlig overfor de ærede Medlemmer fra Ribe (Brorsen) og Sæby (Pinstrup), at efter min Mening er der ikke ved dette Ændringsforslag foregrebet det mindste for Fremtiden. Hvis det bliver ønskeligt, at Stillingen som Veterinærkonsulent i Hamborg paa ny oprettes, og hvis den rette Mand til denne Plads kan findes, saa er jeg ganske overbevist om, at det vil ske.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) betonedede nu, at hvad det gjaldt om, hvis Stillingen i Tyskland skal besættes, var at finde den rette Mand dertil. Det er det, som jeg har sagt gentagne Gange, og derfor undrer det mig, at den højtærede Minister kan være saa rask i Vendingen, at han siger, at vi kunne tage en Mand fra Generalkonsulatet. Det skulde være højest mærkeligt, om der dør sad netop den Mand, som kunde bruges paa den Plads. Det var derfor, jeg før fremhævede, at Ministeren heller ikke havde overtænkt dette sidste Forslag, han fremkom med. Ministeren sagde, at jeg ikke havde den fulde Oversigt over denne Sag. Nej, det er rigtigt, det indrømmer jeg fuldt ud, men det kan let undskyldes, synes jeg, men den højtærede Minister har heller ikke den fulde Oversigt, og det kan vanskeligere undskyldes.